

[Udenrigsministeren]

Til *undervisningsministeren* (29/11 78) af:

Glistrup (FP):

»Vil ministeren uddybe og nærmere begrundede sine udtalelser om, at skatteyderne skal belastes med endnu flere byrder til, at andre kan spise og drikke?«

(Spm. nr. 293).

Begrundelse.

Ifølge side 6 i regeringsbladet Politiken for den 29. november 1978 har undervisningsministeren den 13. november skrevet til de studerendes råd ved Københavns Teknikum og oplyst, at hun finder de studerendes krav om generelle tilskud til kantinedrift både forståelige og rimelige, og at hun håber, at der på lidt længere sigt kan findes en løsning i den retning.

Nu er det jo folketinget, der bestemmer, hvad skatteyderne skal tvinges til at betale til, men når en minister hejser et sådant rødt flag, er der i allerhøjeste grad behov for hurtigst muligt at få fyldestgørende grundlag for offentlig debat om emnet.

Det må da være åbenbart, at mad og drikke er en udpræget privatudgift, og at det offentlige ikke skal blande sig i det ved at tvinge sparsommelige mennesker til at betale for fylderikker, som spiser og drikker umådeholdent.

Selvfølgerlig skal det danske samfund sørge for, at alle har tilstrækkeligt til, at de ikke af økonomiske grunde tvinges til at få ødelagt liv og helbred som følge af, at de ikke kan stille den sult og tørst, som ellers ville kunne slå dem ihjel eller invalidere dem.

I hvert tilfælde som hendes eget blad refererer hendes udtalelser, synes ministeren imidlertid at ville gå milevidt ud over denne grænse, men dette vil jo nu blive opklaret gennem hendes svar på nærværende spørgsmål.

Besvarelse (5/12 78):

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Uden at komme ind på de i begrundelsen fremsatte krænkende og unødigt nedsættende bemærkninger om en gruppe i samfundet, som i forvejen har det hårdt nok i disse tider, skal jeg bemærke, at jeg som undervisningsminister må se det som min opgave på rime-

lig måde at hjælpe de grupper, som hører under mit ansvarsområde.

De uddannelsessøgendes støttemuligheder er som bekendt stadig så begrænsede og deres økonomi så belastet, at det forekommer rimeligt og forståeligt, at de beder om hjælp, når prisudviklingen gør det vanskeligt for dem at få råd til et måltid mad i deres kantine. Det har jeg givet udtryk for over for de uddannelsessøgende, idet jeg som en hjælp på kort sigt har godkendt en ekstraudlodning af stipendier fra Statens Uddannelsesstøtte på 23,6 millioner kr., og jeg har samtidig udtrykt håb om på længere sigt at kunne billiggøre kantinedriften, i det omfang der er økonomisk mulighed herfor. Disse forhåbninger nærer jeg stadig.

Til *arbejdsministeren* (29/11 78) af:

Tyroll (VS):

»I hvilket omfang vil der i vurderingen af, om gæstearbejdere har modtaget et rimeligt tilbud efter loven om jobtilbud til langtidsledige, blive taget hensyn til de pågældendes specielle sproglige, kulturelle og andre forhold, der kan være bestemmende for deres muligheder for at modtage et tilbudt job?«

(Spm. nr. 294).

Begrundelse.

Blandt de langtidsledige udgør gæstearbejderne en ret stor gruppe. Alene i København drejer det sig om ca. 20 pct. af samtlige langtidsledige. Af samtaler med ansatte i arbejdsformidlingen fremgår det, at de private arbejdsgivere ikke er interesserede i at ansætte langtidsledige gæstearbejdere, men foretrækker danske.

Det bliver altså i høj grad det offentlige, der skal finde job til gæstearbejderne i den offentlige sektor. Der kan blive tale om f. eks. job som hjemmehjælper, køkkenhjælp eller lignende. Disse job kan give problemer for gæstearbejdere, f. eks. fordi kvinder ikke må komme alene i en fremmed mands hjem, holdninger til svinekød osv.

Spørgsmålet er, hvordan arbejdsmarkedsnævnet vil forholde sig til et afslag fra gæstearbejdere på at modtage job, der strider mod deres kulturelle holdninger.

Besvarelse (7/12 78):